

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellanearum
Observationum Libri quatuor**

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XII. Latini interpretis lapsus in quodam Aristotelis loco ostenditur.
Verbi ψύχεθαι notio minus vulgata indicatur. in eodem error Hermolai
Barbari. Platonis & Galeni loca explicantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

tes, ac vela inflantes effingebant. Quod sane hæc verba significant: εἴς αὐτὸς γάρ (supple πλούς) τὸ πνεῦμα ἀφίέντα γε ἀφεσιν. ubi & ἀφίέντας, pro ἀφίέντα legendum esse in numero plurali, ex dictis planum est. Observanda etiam Aristotelis venustas & elegantia, qui dum naturæ leges in motibus animalium explanat: interea data occasione memoratum pictorum illius temporis morem notet, inscitiam redarguat.

CAPUT XII.

Latini interpretis *lapsus in quodam Aristotelis loco ostenditur. Verbi φύχεδαι notio minus vulgata indicatur. in eodem error Hermolai Barbari. Platonis & Galeni loca explicantur.*

Non esse versionibus fidendum, sed auctores ipsos sua lingua esse legendos præfens animadversio palam faciet. Aristotelis verba hæc sunt, in libro, de Memoria & Reminiscencia, de caussis oblivionis: Διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐν κινήσει πολλῇ διὰ τὸ πάθος, ἡδὶ ἡλικίᾳ βούν, & γίνεται μυῆμη καθάπερ ἀντί εἰς ὑδωρ ῥέον ἐμπιπτούσης ή κινήσεως καὶ τὸ σφραγίδος τοῖς δὲ διὰ τὸ φύχεδαι καθάπερ παλαιά τῶν ἐικοδομημάτων, καὶ διὰ σκληρότητα τῆς δεχομένου τὸ πάθος, ἐγγίγεται οὐ τύπος. Quæ sic vetus interpres Latine expressit: Unde & aliis quidem qui in motu multo, aut propter passionem, aut propter etatem sunt, non sit memoria: tanquam utique in aquam fluentem incidente motu & sigillo. Alii autem propterea quod frigida sunt, sicut antiqua ædificiorum, & propter duritatem ejus, quod impressionem suscipit, non ingnitus figura. Ex qua versione liquet hunc interpretem

ver-

verbum ψύχειν accepisse communi notione, hoc est, pro refrigerari: cum eo loco significet arescere & exsiccari; quod plane indicant sequentia verba: οὐδέποτε παλαιά τὰ ὄικοδομημάτων, more veterum ἀδίσιορυ. Quis enim dicat refrigerari ἀδίσια temporis progressu & vetustate; ob eamque caussam vitium facere, & ruinosa atque caduca effici? Sane non dicuntur frigescere, nisi quæ prius calida fuerunt, non igitur in ἀδίσια ulla convenit refrigeratio; quæ omnia sunt suapte natura frigida, utpote ex lapidibus, lignis & aliis rebus frigidis constantia. Verum eadem vetustate exsiccati paulatim consumpto humore cum lapidum, tum eorum, quibus lapides, & camenta inter se junguntur, gypso videlicet & calce certum est: unde eorum compages laxari contingit, quæque prius solida erant & densa, laxa atque ad dissolutionem prona efficiuntur. Quemadmodum & Themistius in Paraphrasi ad eum locum satis evidenter insinuat: Εἴσκεν δὲ τοῖς γέρουσιν ἡ παρέδία τὸ πέπτον αἰδηπηκόν, τοῖς παλαιοῖς τὸν ὄικοδομημάτων. ὅτερον δὲ θρύπλεται ψυχοῦν, καὶ τὰς εὐ αὔτῃ, τὰν πεσαγόταν εἰ παλείφει τύπος. ὡς ἐκεῖνα τὰς ὑλεικομένην τίτανον, καὶ τὰ εὐ αὔτῃ γεραμένα ζῶα. ubi notanda hæc θρύπλεται ψυχοῦν, propemodo in partes minutæ secatur praesiccate immodica & fatiscit. Male igitur & Hermolaus Barbarus in versione: Laxatur & quasi corruit algore. Quis cor sedem totius caloris, vel in decrepitis tam frigidum dicat, ut gelu rumpatur? At prævalente siccitate & humoris defectu, magis esse imbecillum, & laxum, & dissolutioni obnoxium constat.

Nec vero mirum videri debet, verbum, ψύχω, significationem habere aliquando siccitatis, cum Θερμός, calidus interdum significet humidum: ut apud Platonem in tertio de Republica, ubi poëticas fabulas de inferorum pœnis expludit e civitate; ne ejusmodi narrationes eorum animos, qui civium custodiæ destinantur, metu debilitent; Ήμεῖς δὲ ὑπὲρ τῶν φυλάκων φοβούμεθα μὴ ἐκ τῆς τοιαύτης

Φρί-

Φρίκης θερμότεροι πάντα μαλακώτεροι τζέονται γένεσιν.
Ad verbum: *Nos vero timemus pro custodibus, ne ex ejusmodi horrore calidiores & molliores quam par est, nobis reddantur.* Quid calidiores? Itane caloris magnitudo fortitudini obstat? Nihil minus: sed humiditas potius, quæ calorem obtundit, & caloris inopiam fere sequitur. Ex his & quendam Galeni locum in lib. quod *Animi mores sequuntur temperamentum corporis*, explicare licet. In quo scilicet dicit Hippocratis, non medicinæ parentis, sed alterius filios olim fatuitatis nomine a Comicis irrigos διὰ τὴν ἀμετέρον θέρμην, ob *immodicum calorem*, ut vulgo interpretantur: ego vero θέρμην eo loco *humiditatem* significare ajo; quæ ubi modum in temperamento excedit, amenantes homines & fatuos reddit: ut diserte ibi Galenus pronuntiat. Postremo Hesychius, Grammaticorum doctissimus, ψύχειν, exponit αὐτηφ ξηραγενειαν.

CAPUT XIII.

Locus Aristotelis ex historiis animalium de costarum numero, & Lygniis vulgo male acceptus emendatur.

Ter primo historiarum cap. 15. de artibus corporis humani, & membris quæ sunt in conspectu tradens, hæc de costis habet: Καὶ τὸ δέ
εἴρω καὶ πάντα τὰ εὐεγέρτερά την ὄπτα. τοῖς γέδει τοῖς
γίαν τῶν καλεμένων ἐπιταπλοῦσθεντος τῷ αἰειοπίσου
ἀκηφαδιῳ i. Communes autem partis superioris inferiorisque costæ utrinque octonæ. Nam de hominibus gentis Turdulorum, quos septenis costis ferunt creari, nullius idonei auctoris testimonio constat. Ita vertit Theodorus Gaza: & quos Aristoteles

M

teles